

Τα Νέα μας

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2005

ΧΕΡΙΔΟΣ Νο 37

ΕΡΜΟΥΣ 6, 105 63 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ : 210-323 0049, 210-331.9881-3, FAX : 210-322.8652
www.sos-ellados.gr

Σεμίραμις Μαυροπούλου Πρόεδρος Παιδικών Χωριών SOS Ελλάδος

Βιογραφικό

Απόφοιτος της σχολής Κοινωνικής Εργασίας (XEN). Εργάστηκε στην XEN Ελλάδος ως αρχηγός των λεσχών XEN Ζακύνθου (1955-1956).

Από το Μάρτιο του 1957 έως τον Σεπτέμβριο του 1986 εργάστηκε στο Μαιευτήριο ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ως Κοινωνική Λειτουργός, από όπου και συνταξιοδοτήθηκε κατέχοντας τη θέση της Προϊσταμένης της Κοινωνικής Υπηρεσίας. Όλα αυτά τα χρόνια είχε την ευθύνη της εκπαίδευσης σπουδαστών όλων των σχολών της Κοινωνικής Εργασίας. Επίσης έκανε μαθήματα στη Σχολή Μαιών του Μαιευτηρίου ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ με θέμα την Κοινωνική Πρόνοια.

Το 1986-1987 ορίζεται μέλος της Επιτροπής Οικογενειακού Προγραμματισμού του Υπουργείου Πρόνοιας.

Στους σεισμούς του 1986 στην Καλαμάτα ανέλαβε ως υπεύθυνη του Κλιμακίου του Υπουργείου Πρόνοιας για την αποκατάσταση των σεισμοπλήκτων σε ό,τι αφορούσε σκηνές, στέγη, ρούχα, τρόφιμα, και έλαβε μέρος στην οργάνωση της απογραφής των σεισμοπλήκτων.

Είναι ιδρυτικό μέλος του Φιλανθρωπικού Σωματείου «Παιδικά Χωριά SOS Ελλάδος». Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου από το 1975, εκλεγμένη από τις Γενικές Συνελεύσεις και από το 1980 συνέχεια εκλεγμένη Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου.

Είναι μέλος της Αντικαρκινικής Εταιρίας.

Ευχαριστίες

Θέλω να ευχαριστήσω την Πρόεδρο και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου για τα Δικαιώματα της Γυναίκας για την τιμή που μου έκαναν να με βραβεύσουν με το βραβείο «Αλικής Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου».

Είναι ιδιαίτερη η τιμή για μένα γιατί γνωρίζω από χρόνια τους αγώνες της κ. Μαραγκοπούλου για τα δικαιώματα της γυναίκας, των παιδιών και γενικά για τον άνθρωπο.

Σήμερα, ημέρα της γυναίκας, εγώ θα αναφερθώ στους αγώνες που εμείς οι Κοινωνικοί Λειτουργοί κάναμε πριν από 50 χρόνια για την καθιέρωση του ρόλου μας και την ενημέρωση του τί κάνουμε.

Ο τίτλος Κοινωνικός Λειτουργός ήταν άγνωστος στον κόσμο, όπως και στους υπηρεσιακούς παράγοντες ακόμη. Τις έλεγαν παρηγορητήρες των αναξιοπαθούντων. Ένα προσωπικό παράδειγμα που έγινε και ανέκδοτο ήταν όταν τελείωσα την Σχολή Κοινωνικής Εργασίας της XEN και θέλησα να αλλάξω ταυτότητα. Πήγα στο 9^ο Αστυνομικό Τμήμα στο Θησείο και ως επάγγελμα δήλωσα Κοινωνική Λειτουργός. Στην ταυτότητά μου έγραψαν: Οικιακά.

Εκείνα τα χρόνια τους αγώνες τους κάναμε προσωπικά η κάθε μία στο χώρο εργασίας της. Αργότερα οργανώθηκαν οι γυναίκες για να φθάσουν στο σημερινό επίπεδο διεκδίκησης.

Τότε ο στόχος μας ήταν να βρεθούμε κοντά στον άνθρωπο που είχε ανάγκη βοήθειας δίχως να κοιτάζουμε ποτέ το ρολόι μας. Μέσα στους αγώνες μας ήταν να απα-

λειφθεί η λέξη «νόθο» από το Ληξιαρχείο και να γραφτεί το παιδί «εκτός γάμου». Να στηρίζουμε την άγαμη μητέρα να μεγαλώσει το παιδί μόνη της και να γίνει αποδεκτή από την κοινωνία, κάτι που δεν ήταν καθόλου εύκολο και χρειαζόταν πολλή δουλειά. Εδώ θέλω να τονίσω ότι το να γίνεις Κοινωνική Λειτουργός ήταν επιλογή σου και όχι απόφαση των μοριών. Ήταν κατάθεση ψυχής και πολλή αγάπη για τον συνάνθρωπο.

Η αγάπη αυτή με έφερε κοντά στα Παιδικά Χωριά SOS Ελλάδος. Όταν το 1975 η κα Κλώντια Κατσαρά, η γυναίκα που μετέφερε την ιδέα και τη φιλοσοφία που ο ιδρυτής τους HERMANN GMEINER ανέπτυξε το 1949, για να προστατεύσει τα ορφανά παιδιά του Β' Παγκοσμίου πολέμου, μου ζήτησε να συμμετάσχω στη σύσταση της ίδρυσης του Σωματείου, δέχθηκα αμέσως, γιατί ο τρόπος προστασίας των παιδιών ήταν τελείως διαφορετικός από τα ιδρύματα που λειτουργούσαν.

Τα Παιδικά Χωριά SOS Ελλάδος στηρίζονται σε τέσσερις βασικές αρχές που είναι αυτές που τα ξεχωρίζουν από τα ιδρύματα. Είναι η δυνατότητα που δίνεται στα αδέρφια να μεγαλώνουν μαζί, ανεξαρτήτως του φύλου ή της ηλικίας. Είναι η μητέρα, το σταθερό πρόσωπο που αναλαμβάνει την ανατροφή 5-7 παιδιών και ζει μαζί τους στο χωριό. Είναι η μητέρα της καρδιάς και όχι της κοιλιάς που προσφέρει ασφάλεια, σιγουριά και αγάπη στα παιδιά που είναι υποχρεωμένα να απομακρυνθούν από τους φυσικούς τους γονείς, και μάλιστα δίχως να τα ρωτήσουν. Είναι το σπίτι, η μόνιμη κατοικία τους και το χωριό που είναι η πρώτη τους κοινότητα.

Η επιμέλεια των παιδιών, που μας ανατίθεται δικαστι-

κά, μας δημιουργεί περισσότερες ευθύνες και υποχρεώσεις γιατί και η φροντίδα μας είναι μακροχρόνια.

Βέβαια, στη λειτουργία των Παιδικών Χωριών SOS, εκτός από τις μητέρες SOS που είναι η ραχοκοκαλιά της φιλοσοφίας μας και που είναι γυναίκες δίχως δικές τους προσωπικές υποχρεώσεις, αλλά έχουν πολλή αγάπη και προσφέρουν μια μεγάλη αγκαλιά για τα παιδιά μας είναι, κοντά τους θείες, παιδαγωγοί, Κοινωνικοί Λειτουργοί, ψυχολόγοι και όποιοι άλλοι ειδικοί επιστήμονες χρειάζονται.

Κύριο πρόσωπο στην λειτουργία του χωριού, ο Διευθυντής, που ζει μέσα στο χωριό μαζί με την οικογένειά του. Το ίδιο ισχύει και για τον Διευθυντή της Στέγης Νέων, που είναι συνεχιζόμενο πρόγραμμα για τα μεγάλα μας παι-

διά. Τα παιδιά μας ζουν και κινούνται όπως όλα τα παιδιά της περιοχής τους με όλες τις δραστηριότητές τους εκτός του χωριού. Εδώ πρέπει να ευχαριστήσω όλους τους φίλους που μας εμπιστεύονται και μας στηρίζουν οικονομικά, και έτσι μπορούμε να αναπτύσσουμε τα προγράμματά μας.

Τελειώνοντας, θέλω να αναφέρω ότι είμαι ιδρυτικό μέλος του Σωματίου από το 1975, μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου συνεχώς, και από το 1990 Πρόεδρος εκλεγμένη πάντα από τις Γενικές Συνελεύσεις.

Θέλω να σας ευχαριστήσω και πάλι για την τιμή που μου κάνατε και επειδή είναι η Ημέρα της Γυναίκας θέλω το βραβείο αυτό να το μοιραστώ με όλες τις μητέρες των Παιδικών Χωριών SOS Ελλάδος.